

حوزه های علمیه؛ کانون اصلی اندیشه

حجت الاسلام و المسلمین عباس قانع

حوزه های علمیه؛ از دیرباز کانون اصلی اندیشه و تولید علوم انسانی بوده و این مرجعیت باید در پرتو تلاش و مجاهدت های بی وقفه علماء و اندیشمندان، حفظ گردد. در این میان نقش طلاب و فضلاء جوان، بیدیل و مهم است. چرا که اگر بخواهیم تمام انتظارات و مسئولیت ها را متوجه بزرگان کنیم، راه خطا پیموده ایم. علمای بزرگ به فراخور موقعیت و شرایطی که دارند مسئولیت حراست و نگهبانی از مرزهای توحیدی و فکری اسلام را بر عهده دارند. اما فضلاء جوان باید زمینه بسط، تبیین و نشر معارف را به عهده گیرند. همچنین بسیاری از مسائلی که در جامعه با آنها مواجه هستیم، از جمله، هجمه شبهات و پرسش های جوانان که چه بسا نیازی هم نیست بزرگان دین درصدد پاسخگویی به آنها باشند، بلکه طلاب مستعد و کوشا به راحتی از عهده آنها بر می آیند. پس باید طلاب جوان، این مسئولیت خطیر را متوجه خود بدانند و این احساس را داشته باشند که در جبهه دین و دین داری مردم، باید مبارزه و سخت کوشی داشته باشند. عافیت طلبی و اهمال کاری فضلاء جوان، بزرگترین خطر برای حوزه های علمیه است. اگر جوانان که ظرفیت های فعلی و بعضاً بالقوه حوزه هستند در مسیر درست حرکت نکنند و خود را مجهز به سلاح علم و قلم و بیان نمایند جای بسی تأسف و نگرانی خواهد بود. امید است در ظل عنایت الهی و بذل توجه حضرت ولی عصر (عج)، توفیقی نصیب نسل جوان و خوش استعداد حوزه های علمیه گردد، تا متوجه مسئولیت خطیر خود در این برهه از زمان باشند و همواره این کانون و دریای جوشان اندیشه و تولید علم را گرم و فعال نگه دارند. به هر حال گرچه تاکنون فرصت های بی شماری را مغتنم نشموده ایم، می بایست متصدیان و مسئولین حوزه های علمیه درصدد تبیین و ارائه راه کارهایی خصوصاً در زمینه تجهیز طلاب به سلاح تحقیق و پژوهش باشند تا بیش از این مبتلا به فرصت سوزی نباشیم. در خاتمه، بر خود فرض میدانم؛ از مجموعه دوستان معاونت پژوهش استان تهران که بی وقفه و مجدانه در زمینه آماده سازی این شماره از فصلنامه و موارد گوناگون همراهی و یاریمان نموده اند تشکر و قدردانی نمایم.